

Тогава първосвященника-тъ го попыталъ : право ли е това, что говорятъ противъ тебе ?“—„Братіе и отцы послушайте мене!“ казалъ Стефанъ. Той на-късо обгледалъ всичкы-тъ священи событія на Ветхыя Заѣтъ и съ това доказалъ , че той почита Бога , Пророка Му Моисея, храма Божій и святыя Му законъ; но въ сѣщо-то время доказвалъ, че Израилтяне-тъ не питажтъ любовь камъ Бога въ сѣрца-та си. Той заключилъ рѣчь-тъ си съ тыя думы: „Твърдоглавыи и жестокосердый народе! вы всякога ся противите Духу Святому. Чтото ся правили бащи-тъ ви, това правите и вы. Кого отъ пророцы-тъ не изгонихте? Бащи-тъ ви убихъ прѣдвозвѣстивши-тъ пришествіе-то на тогова Праведника , на Когото вы станахте прѣдатели и убійцы. Вы приехте законъ , при посрѣдство-то на Ангелы-тъ, но не го упазихте.“

Като чули това, всичкы-тъ сѣли отъ ядъ скрѣщали со жбы-тъ. Но Стефанъ , исполненъ съ Духа Святого, погледналъ на небо-то и видѣлъ славѣ-тъ Божію и Исуса Христа, стояща одесно на Отца. Той воскликнулъ : „видѣх небеса-та отворены и Сына человѣческаго, стояща одесную Бога!“ Но всичкы, что были тамъ, выкали съ голѣмъ гласъ, затыкали уши-тъ си и въ бѣснотѣ-тъ си ся спустнѣли на Стефана. Извели го внѣ отъ града, съблѣкли отъ него дрехѣ-тъ (кожто положили при нозѣ-тъ на одного юношѣ, по имя Савлъ), и побивали го съ камане. Стефанъ, во время-то на това жестоко мѣчение , ся молилъ, говоря: „Господи Исусе, приими духъ мой!“ Послѣ, като прѣклонилъ колѣнѣ-тъ си велегласно воскликнулъ: „Господи, не постави имъ това за грѣхъ!“ Това были послѣдни-тъ му думы: той ся скончалъ.